

INFORME SOBRE LA PROPOSTA D'INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR DE «DECLARACIÓ D'INDEPENDÈNCIA DEL PAÍS VALENCIÀ» (RE NÚM. 28.112)

Tot atenent el requeriment realitzat per la Mesa de Les Corts Valencianes en la reunió del dia 8 d'octubre de 2014, vos eleve l'informe següent.

I. ANTECEDENTS

1. Objecte de la proposta.

L'objecte de la proposta de la iniciativa legislativa popular és l'aprovació per Les Corts Valencianes d'una Llei de «Declaració d'independència del País Valencià».

2. Normativa d'aplicació.

És d'aplicació a esta iniciativa la Llei 10/2017, d'11 de maig, de la Generalitat, per la qual es regula la iniciativa legislativa popular davant Les Corts, així com l'article 130 del Reglament de Les Corts Valencianes i la resta de regulació reglamentària aplicable a la tramitació de les proposicions de llei.

3. Intervenció de la Mesa.

L'article 6 de la Llei 10/2017 preveu que la Mesa de Les Corts examinarà la documentació aportada i es pronunciarà en el termini de quinze dies (hàbils) sobre l'admissió de la iniciativa.

En el tràmit d'admissió la Mesa ha de fer una anàlisi de la iniciativa dins del marc que fixa la Llei. Segons fixa el Tribunal Constitucional en la STC 19/2015, de 19 de febrer, es tracta d'un control estrictament normatiu i no d'oportunitat, ja que la Mesa complix una funció jurisdictonal d'ordenar i racionalitzar el funcionament de la cambra per a la seua major eficiència com a fòrum de debat i participació de la cosa pública (STC 191/2013, de 18 de novembre), que ha d'exercir-se respectant, a més, la dimensió material del deure de motivació que exigeix motivar de

manera expressa, suficient i adequada l'aplicació de les normes quan en puga resultar una limitació a l'exercici dels drets reconeguts en l'article 23 CE (STC 40/2003, de 27 de febrer).

Esta anàlisi, per tant, s'ha de centrar exclusivament en la valoració de si en la iniciativa presentada es dona alguna o algunes de les causes d'inadmissió previstes en l'article 6 de la Llei 10/2017, tant de caràcter formal com material:

- a) Que tinga com a objecte alguna de les matèries esmentades en l'article 4 de la Llei.
- b) Que no s'hagen complit tots els requisits vinculats, d'acord amb l'article 5 de la Llei, amb la presentació de la iniciativa.

En tot cas, la Llei preveu un recurs de reposició davant la Mesa en cas d'inadmissió (art. 7 de la Llei 10/2017).

4. Requisits formals.

Els requisits formals de la iniciativa venen establits en l'article 5 de la Llei 10/2017:

«2. L'escrit de presentació ha d'estar firmat com a mínim per tres persones, que han de reunir els requisits prevists en l'article 2 d'aquesta llei, i ha d'incloure el número del document nacional d'identitat o número d'identitat d'estranger, si és el cas, de totes elles i un domicili a l'efecte de notificacions.

3. Amb l'escrit de presentació s'ha aportar la relació de persones membres de la comissió promotora de la iniciativa, amb un mínim de tres, amb indicació de quina d'elles actuarà com a representant legal de la comissió i incloent-hi els noms i cognoms, els números dels documents nacionals d'identitat o número d'identitat d'estranger, si és el cas, i les firmes de totes.

4. Així mateix, s'ha d'adjuntar el text articulat de la proposició de llei, precedit d'una exposició de motius.»

- a) Escrit firmat per un mínim de tres persones que tinguen veïnatge administratiu valencià i siguen majors de 16 anys i tindre la nacionalitat espanyola, o ser ciutadà de determinats Estats

europaus o, en el cas d'estrangers, residir legalment a Espanya (art. 2)

5. Causes materials d'inadmissió.

És causa d'inadmissió que la proposta regule matèries excloses de la ILP. Estes matèries són de dos tipus segons l'article 4 de la Llei. En tractar-se de matèries excloses, no admeten possible esmena per la comissió promotora.

Estes matèries són

- a) La iniciativa legislativa pressupostària anual.
- b) Totes aquelles sobre les quals Les Corts Valencianes no tinguen competència per a legislar.

L'àmbit material de la competència legislativa de Les Corts Valencianes ve definida per l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i per la Constitució.

En aplicació del que hi ha establert en els articles 147, 148 i 149 de la Constitució i en títol VI de l'Estatut d'autonomia, en essència només queden excloses aquelles matèries en les quals la competència legislativa no ha sigut atribuïda per l'Estatut a la Comunitat Autònoma (p. ex.: art. 51 EACV), aquelles matèries en què l'Estat té reserva competencial en virtut de la Constitució (p.ex.: relacions internacionals –art. 149.1.3 CE), o aquells aspectes que conformen l'articulació de l'Estat i que s'atribuïxen directament al titular de la sobirania nacional mitjançant un procediment específic (STC 103/2008 o 124/2017, entre d'altres).

c) Addicionalment, també quedaran exclosos de la iniciativa legislativa popular els procediments legislatius que, expressament, exclouen de la seua iniciació a la ciutadania a través de la ILP, com és el cas de les reformes estatutàries (article 81.1 EACV) o les reformes constitucionals (art. 166 CE).

II. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

PRIMERA. Compliment dels requisits formals.

a) La legitimació

L'escrit de presentació ha d'estar signat com a mínim per tres persones, que han de reunir els requisits prevists en l'article 2 d'aquesta llei, i ha d'incloure el número del document nacional d'identitat o número d'identitat d'estranger, si és el cas, de totes elles i un domicili a l'efecte de notificacions (art. 5.2)

L'article 2.1 de la Llei disposa:

«Poden exercir la iniciativa legislativa popular davant les Corts les persones que tenen el veïnatge administratiu valencià i siguen majors de setze anys. A tal fi, hauran de estar empadronades en qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana i complir un dels requisits següents:

a) Tenir la nacionalitat espanyola.

b) Ser ciutadà o ciutadana dels estats membres de la Unió Europea, excepte l'Estat espanyol o ciutadans d'Islàndia, Liechtenstein, Noruega o Suïssa.

c) Residir legalment a Espanya, d'acord amb la normativa en matèria d'estrangeria.»

L'escrit està subscrit per tres persones físiques, dos de les quals, segons es desprén de la documentació presentada (DNI) reuneixen els requisits establits en la Llei i que s'acaben de descriure. Això no obstant, d'una de les persones firmants, el Sr. Folch, no consta que reuneixca els requisits ja que de la documentació aportada es desprén que no està empadronat en cap municipi valencià.

Es tracta d'un defecte formal que impedisca l'admissió de la iniciativa, tot i que es considera que pot ser esmenat per la persona interessada mitjançant l'aportació de documentació acreditativa de l'empadronament en un municipi valencià en el temps de l'admissió de la iniciativa. A tal efecte, la Mesa, si acorda la inadmissió per esta causa, haurà de concedir a la comissió promotora un termini de quinze dies hàbils per tal que esmene este requisit (art. 6.2.b).

Això no obstant, en la documentació presentada (annex 2) després de la identificació de la comissió promotora es transcriu l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 10/2017 i s'indica la firma d'un dels membres de la comissió promotora actuant com a secretari general d'un partit polític: Solidaritat per la Independència.

L'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 10/2017, estableix clarament:

«2. La legitimació per a la promoció d'aquesta iniciativa legislativa popular, a més de les persones descrites en l'apartat anterior, la tenen les associacions, agents econòmics i socials, ONG i altres entitats amb personalitat jurídica i sense ànim de lucre.»

La introducció de l'expressió «a més de» les persones descrites en l'apartat primer de l'article, és a dir, les persones físiques, deixa clar que no es tracta d'una legitimació acumulativa, sinó més bé substitutiva o alternativa. La ILP pot ser promoguda per almenys tres persones físiques que reunisquen els requisits de l'apartat 1 de l'article 2 o per les entitats a què fa referència l'apartat 2.

Este caràcter substitutiu o alternatiu es desprén clarament dels debats parlamentaris de la tramitació de la proposició de llei, en la IX Legislatura, on els grups proponentes de la iniciativa van explicitar que el reconeixement de la legitimació a entitats era un exercici de transparència que persegueix ampliar les possibilitats de presentació d'ILP i que siguen precisament les entitats les que registren les iniciatives i n'arrepleguen les firmes¹.

La Llei, pel que fa a les entitats, no exigeix cap requisit específic o equivalent als que s'exigixen per a les persones físiques, com ara el domicili a la Comunitat Valenciana o estar inscrita en el registre públic corresponent de la Generalitat, sinó que en fa una interpretació àmplia, coherent amb l'esperit legislatiu de reduir qualsevol obstacle a l'exercici de la ILP. Això inclou la possibilitat que un partit polític pugui presentar la iniciativa, ja que els partits polítics són associacions que posseeixen una naturalesa i característiques pròpies i específiques (STC 44/2024, de 12 de març) i la Llei no els ha exclòs de la legitimació activa, cosa que

¹ *Diari de Sessions* de la Comissió de Coordinació, Organització i Règim de les Institucions de la Generalitat (06-04-2017) p. 467.

fa inadequat que la Mesa distingisca allà on la Llei no distingix, més encara, quan es tracta de l'exercici d'un dret fonamental com ho és el de participació (art. 23 CE).

Això no obstant, en virtut de les previsions de la Llei orgànica 8/2007, de 4 de juliol, sobre finançament dels partits polítics, no podran percebre les compensacions per la ILP a què fa referència el títol IV de la Llei 10/2017.

La manifestació que consta en l'annex 2 de la documentació presentada, indica de manera indubtable que la iniciativa legislativa no només és presentada per tres persones físiques, sinó que també ho és per un partit polític.

El partit polític Solidaritat per la Independència és un partit inscrit com a tal en el Registre del Ministeri de l'Interior, segons ha pogut comprovar d'ofici amb la consulta pública d'este registre.

Això no obstant, per tal de donar validesa a la presentació de la iniciativa per un partit polític, caldrà deixar palesa la voluntat dels òrgans legitimats del partit de presentar la iniciativa. D'esta manera, també en este punt, si finalment és admesa la iniciativa, caldrà que s'esmene la documentació aportant certificació de l'òrgan estatutàriament habilitat de la voluntat de presentar la iniciativa.

En tot cas, i atés que també cal esmenar la informació relativa a les persones físiques firmants, es considera que és suficient amb esmenar una de les dos vies de presentació.

b) La comissió promotora

L'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 10/2017 exigix que, amb la iniciativa, s'ha aportar la relació de persones membres de la comissió promotora de la iniciativa, amb un mínim de tres, amb indicació de quina d'elles actuarà com a representant legal de la comissió i incloent-hi els noms i cognoms, els números dels documents nacionals d'identitat o número d'identitat d'estranger, si és el cas, i les firmes de totes.

Este requisit es complix en el text presentat. A este respecte s'ha d'assenyalar que la Llei exigix la condició política valenciana o figurar inscrita en el padró d'un municipi valencià per a les persones físiques que presenten la iniciativa, no ho exigix, però per als membres de la

comissió promotora, motiu pel qual no hi ha en este aspecte cap inconvenient a l'hora de valorar l'admissibilitat de la iniciativa.

En conseqüència, tot i que un dels membres de la comissió promotora no té residència a la Comunitat Valenciana, es considera que no hi ha una vulneració dels requisits de la Llei en este punt i, per tant, es considera que la conformació de la comissió promotora, així com la designació del representant legal és correcta, tot i que el representant designat és l'únic membre de la comissió promotora del qual no s'acredita que complisca el requisit de l'empadronament en un municipi de la Comunitat Valenciana.

c) Text articulat

Finalment, l'apartat 4 de l'article 5 exigeix la presentació d'un text articulat de la iniciativa legislativa.

En este cas es presenta un text en el qual figuren uns antecedents a manera d'exposició de motius i un text articulat conformat per 11 articles, sense cap disposició addicional, final o transitòria. De fet, en bona tècnica legislativa, almenys el contingut dels articles 9, 10 i 11 haurien de conformar disposicions transitòries o addicionals o final (article 11). Tot i que la pràctica totalitat dels preceptes constitueixen declaracions o mandats d'actuació vinculats a la declaració de la sobirania que figura l'article 2.

La Llei 10/2017, però, no exigeix una determinada estructura, sinó solament un text articulat, cosa que es dona en la iniciativa presentada.

d) Conclusió

Es conclou, conseqüentment, que des d'una perspectiva formal, i tot i que hi ha aspectes que haurien de ser esmenats, no es dona una absència dels requisits que siga susceptible de justificar una inadmissió liminar en aplicació del que es preveu en l'apartat 2.b) de l'article 6 de la Llei 10/2017.

SEGON. Compliment dels requisits materials.

Com s'ha indicat més amunt, l'apartat 2a) de la Llei 10/2017, preveu expressament com a única causa d'inadmissió a tràmit material, que la iniciativa legislativa popular tinga per objecte alguna de les matèries esmentades en l'article 4 de la Llei, ço és:

- La iniciativa pressupostària anual
- Totes aquelles sobre les quals Les Corts no tinguen competència per a legislar.

a) Iniciativa pressupostària anual

La iniciativa no afecta la iniciativa pressupostària anual.

b) Matèries sobre les quals Les Corts no tenen competència per a legislar.

La formulació de l'enunciat de la Llei 10/2017, en negatiu, implica que la ILP només pot versar sobre matèries en les quals Les Corts Valencianes poden aprovar una llei. Això exclou aquelles competències en les quals la Comunitat Valenciana no té cap competència per estar atribuïda a l'Estat bé de manera expressa bé en aplicació de la clàusula residual de l'apartat 3 de l'article 149 de la Constitució.

L'exercici de les competències per les comunitats autònomes s'integra dins del marc fixat en la Constitució, com a norma suprema que vincula a tota la ciutadania i als poders públics (art. 9.1 CE).

Les competències de les Comunitats Autònomes venen determinades en els propis estatuts (art. 147.2.d) de la Constitució), en el nostre cas, l'Estatut d'autonomia, aprovat per Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol, en la redacció actual donada essencialment per la Llei orgànica 1/2006, de 10 d'abril, reconeix les competències de la Comunitat autònoma i, en conseqüència, les competències legislatives de Les Corts Valencianes, al llarg de tot el text, no només en el títol dedicat a les competències (títol IV). Així hi ha habilitacions legislatives per a Les Corts en àmbits com el règim jurídic del valencià (art. 6), el dels símbols (art. 4) o en la col·laboració entre administracions locals (art. 63.4), entre molts altres.

Addicionalment, han de quedar fora de l'àmbit de les ILP el procediment de reforma de l'Estatut d'Autonomia que té acotada la iniciativa als

grups parlamentaris, al Consell i a les Corts Generals (art. 81.1 EACV) i la iniciativa de reforma constitucional proposada per Les Corts Valencianes, segons interpretació del Tribunal Constitucional (STC 76/1994, de 14 de març).

Ateses estes consideracions, i entrant en el fons de la iniciativa, el seu objecte és l'afirmació del poble valencià com a titular de la sobirania nacional (article 2). És a dir, l'afirmació del poble valencià com a titularitat d'una sobirania específica distinta i separada de la sobirania nacional de la qual és titular el poble espanyol (art. 1.2 CE), titularitat la qual s'atribuïx al poble valencià en tant que integrant de la nació espanyola (art. 2 CE).

A partir de l'afirmació de la sobirania nacional del poble valencià, la proposició de llei articula una sèrie de mesures orientades dur endavant una declaració d'independència del territori identificat com a «País Valencià», entre altres qüestions.

Precisament, la declaració de la sobirania és el punt central de la iniciativa, motiu pel qual en este informe s'encetarà l'anàlisi per este punt i, si escau, se seguirà amb la resta del text articulat.

c) La declaració del poble valencià com a titular de la sobirania

L'article 1 de la Constitució expressament estableix que la sobirania nacional residix en el poble espanyol, del qual emanen tots els poders de l'Estat (apartat 2). Així mateix, l'article 2 de la Carta Magna consagra la indissoluble unitat de la nació espanyola, pàtria comuna i indivisible de tots els espanyols i reconeix i garantix el dret a l'autonomia de les nacionalitats i regions que la integren i la solidaritat entre totes elles.

Per tant, la pretensió de la iniciativa legislativa popular d'aconseguir una proclamació formal de la sobirania nacional del poble valencià, de manera separada i independent de la sobirania nacional de la qual és titular el poble espanyol –del qual forma part el poble valencià segons l'article 2 CE– excedix amb escreix la competència legislativa de Les Corts Valencianes. La sobirania és un poder originari, suprem, indivisible i perpetu, entre altres característiques amb què la doctrina científica l'ha definida des de fa segles. Una manifestació inequívoca de l'exercici de sobirania és la Constitució, que alhora és expressió de la

voluntat constituent de l'Estat pel poble espanyol, en qui residix la sobirania nacional (DTC 1/2004, de 13 de desembre), com s'afirma en el començament del preàmbul de la carta magna.

Per tant, la modificació de la Constitució en un punt nuclear com ho és la identificació del titular de la sobirania i del seu abast és un acte reservat al poder constituent i al propi titular de la sobirania, que és el poble espanyol en el seu conjunt (preàmbul i art. 1.2 CE).

Les Corts Valencianes, igual que la resta de parlaments autonòmics i, fins i tot Les Corts Generals per elles mateixes, no tenen habilitació constitucional per a suplantar la voluntat del titular de la sobirania que és el poble espanyol, ja que això suposaria la suplantació per part d'un poder constituït, Les Corts Valencianes, de les funcions pròpies del poder constituent, la qual cosa es inviable dins de l'actual marc constitucional (STC 124/2017).

La iniciativa que es presenta pretén *de facto* una reforma de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia sense seguir els respectius procediments previstos. Així, es pretén alterar el títol preliminar de la Constitució amb una llei de Les Corts Valencianes, donant lloc a un procés que afecta el conjunt de la ciutadania espanyola, amb la redefinició de la titularitat i l'abast de la sobirania nacional però sense comptar amb el titular d'esta sobirania, que és el poble espanyol, la qual cosa exigeix un determinat procés de reforma constitucional (STC 103/2008, d'11 de setembre). Un procediment previst expressament en la Constitució i que no es contempla en la ILP proposada però que, a més, seria inviable ja que la pròpia Constitució veta la iniciativa de la reforma constitucional a la ILP (art. 166), tant en l'àmbit de les Corts Generals com davant un parlament autonòmic, segons interpretació del Tribunal Constitucional (STC 76/1994, de 14 de març).

d) Possible esmena

Per una altra part, i des d'una perspectiva adjectiva, no es pot pretendre que els promotors de les ILP tinguen un coneixement acurat de l'ordenament jurídic i, per tant, la interpretació de l'òrgan rector en l'admissió a tràmit ha de ser flexible en la línia d'afavorir el dret fonamental de participació ciutadana, del qual les ILP en són una manifestació (STC 19/2015, de 19 de febrer).

Açò justificaria que es realitze una anàlisi de la resta d'articles per si el conjunt de la norma proposada, entesa com un tot, pot ser admesa, si s'escau, amb esmenes.

Ara bé, en el cas present, la naturalesa i l'objectiu de la iniciativa no admeten cap interpretació flexible respecte dels arguments apuntats. A més, l'anàlisi de la inadmissibilitat que exigix la Llei 10/2017, ha de realitzar-se amb el text inicial proposat i no amb criteri prospectiu respecte d'una eventual tramitació parlamentària que és incerta pel que fa al seu resultat. Un resultat que, si implica canvis substancials pot desfigurar el contingut de la iniciativa avalada per la ciutadania o, altrament, mantindre el contingut inconstitucional. De fet, el propi legislador inclou previsions en la Llei que indiquen la voluntat d'evitar canvis que desfiguren el contingut de la iniciativa legislativa que s'ha sotmés a la ciutadania.

A la vista dels arguments exposats en relació a l'article 2 de la iniciativa proposada, no es considera necessari contrastar la resta del text, ja que atés el contingut accessori respecte a l'esmentat article 2, no és possible entendre que el contingut de la iniciativa és susceptible de ser esmenat per tal de donar compliment a les previsions de la Llei 10/2017, ja que això implicaria presentar una iniciativa totalment diferent.

Així doncs, des d'un punt de vista material, la iniciativa proposta ultrapassa les previsions de la Llei 10/2017 i, en conseqüència haurà de ser inadmesa a tràmit.

TERCERA. L'eventual recurs de reposició.

Si la Mesa fa pròpies les consideracions anteriors i acorda que la iniciativa afecta matèries excloses de la iniciativa legislativa popular per ser matèries en les quals Les Corts Valencianes no tenen competència per a legislar, l'apartat 7 de l'article 1 disposa que les resolucions (acords) d'inadmissió dictades per la Mesa podran ser recorregudes en reposició davant la mateixa Mesa i afegix que el silenci administratiu serà positiu.

La Llei, però, no fixa un termini per a la interposició de la reposició.

En este sentit, l'article 34.2 del Reglament de Les Corts Valencianes, preveu un termini de cinc dies hàbils per a la interposició de la reposició.

Segons consta en l'informe de l'Assessoria Jurídica de Les Corts del dia 20 de març de 2017, este recurs només pot interposar-se contra els actes de la Mesa que siguen subsumibles en la categoria d'actes parlamentaris i, dins d'estos actes, els que siguen conseqüència de l'exercici per la Mesa de les funcions previstes en els subapartats sext i sèptim de l'apartat 1 de l'esmentat article 34, és a dir, la qualificació dels escrits i documents d'índole parlamentària, i declarar-ne l'admissibilitat i la inadmissibilitat; i decidir la tramitació de tots els escrits i documents d'índole parlamentària, d'acord amb les normes reglamentàries.

Segons l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei 10/2017, la resolució desestimàtoria del recurs de reposició que confirme la inadmissió podrà ser recorreguda en empara davant el Tribunal Constitucional, segons es preveu en l'article 42 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.

Este article disposa que, les decisions o actes sense valor de Llei, emanats de de les Assemblees legislatives de les Comunitats Autònomes, o dels seus òrgans, que violen els drets i llibertats susceptibles d'empara constitucional, podran ser recorreguts dins del termini de tres mesos des que, conformement a les normes internes de les cambres o assemblees, siguen fermes.

La interpretació conjunta dels dos preceptes esmentats (art. 7 de la Llei 10/2017 i 42 de la Llei orgànica 2/1979) duen a considerar que, efectivament estem davant un acte sense valor de llei, adoptat per l'òrgan rector de Les Corts Valencianes, interpretació conforme a la jurisprudència constitucional (STC 76/1994 i 19/2015). Per tant, la via per a adquirir la fermesa ha de ser necessàriament la prevista en l'article 34.2 del Reglament de Les Corts Valencianes, la qual cosa fa que, davant l'absència d'una previsió específica del legislador en la redacció de l'article 7 de la Llei 10/2017, el termini que s'haurà de donar a la comissió promotora per a presentar la reposició serà de cinc dies hàbils des de l'endemà de la notificació de l'eventual acord d'inadmissió al representant legal de la comissió promotora.

III. CONCLUSIÓ.

Atés tot allò que s'ha exposat, la proposta d'iniciativa legislativa popular per a l'aprovació de la «Declaració d'independència del País Valencià» (RE núm. 28.112) tot i complir amb els requisits formals establits en la Llei 10/2017, d'11 de maig, de la Generalitat, per la qual es regula la iniciativa legislativa popular davant Les Corts, afecta a matèries excloses de la Iniciativa Legislativa Popular davant Les Corts i, en conseqüència, **no pot ser admesa a tràmit.**

Així mateix, els aspectes materials que fan que la iniciativa no puga ser admesa a tràmit es consideren nuclears en la iniciativa, motiu pel qual no poden ser esmenats.

En tot cas, la comissió promotora podrà recórrer l'eventual acord d'inadmissió en reposició davant la pròpia Mesa (art. 7.1 de la Llei 10/2017) en el termini de cinc dies hàbils comptadors des de l'endemà de la notificació de l'acord al representant legal de la comissió promotora.

Finalment, l'acord que adopte la Mesa haurà de publicar-se en *Butlletí Oficial de Les Corts Valencianes* (art. 5.3 de la Llei) una vegada que haja adquirit fermesa.

És tot el que considere adient informar, sense perjudi de qualsevol ampliació que es considere oportuna.

No obstant això, la Mesa resoldrà el que en virtut de millor o superior criteri, considere més ajustat a Dret.

Palau de Les Corts Valencianes

HONRAT SR. LLETRAT MAJOR DE LES CORTS VALENCIANES